

PELLA (4) sb f

pella (2), **pełła** (1), **palla** (1); *pella Murm, Mymer*¹; *pełła PatKaz II*; *palla LatHar*.

Oba a jasne; teksty nie oznaczają é.

sg N *pella* (3). ◇ pl A *pełły* (1).

Sł stp: pełła, piella, Cn: pala, Linde XVII w. (z Cn): pala.

*W liturgii katolickiej: płócienna, sztywna i kwadratowa przykrywka na kielich, używana podczas mszy św.; palla altaris Murm, Mymer*¹; *linteramen sacrosancti sacrifici, operculum sacri calicis, palla Cn* [*palla* – *panieński płaszcz Mącz* [273]c; – *płaszcz niewieści albo giermaczek Calep; korporał; mętlík; szata białogłowska rozmaita* – *palla Cn*] (4) : a y *pełły* [*biskupi*] *połzwyączayą* na których to czytało boże lezecz ma pod ołobą chleba *PatKaz II* 39v; *Palla altaris. eyn altertuch Pellá. Murm* 129, *Mymer*¹ 8; *Kielich znaczy grob Pánłki: [...] Pállá/ którą ná kielich ábo pátenę kłáda/ pieczęći grobowe. LatHar* 81; [A thi nie íviaczone *pełły* *zinzimy obruffi chowacz. StatNorb* 168, 168].

SBu